

ואתה אומר כי... ומה... אומר כי... אומר כי... אומר כי...

1

ביום השביעי... כטוב לביהמלך... ותר וכרסם שבעת הסריסים המשרתים את פני המלך... ומה שאתו יפיה כייטובת מראה היא: ותמאן המלכה ושתי לבוא... ומה שאתו יפיה כייטובת מראה היא: ותמאן המלכה ושתי לבוא... ומה שאתו יפיה כייטובת מראה היא: ותמאן המלכה ושתי לבוא...

מפני אמת

2

לבא היה על כי הבינה כונתו שרוצה להורידה ממעלתה שחשבה עד עתה שיש לה חלק בהמלכות מצד נחלת אבותיה, וז"ש ותמאן יען שהיא לפי דעתה המלכה ושתי שמלכותה מצד עצמה, ע"כ לא רצתה לבא משני טעמים: א) בדבר המלך יען שפקד עליה שתבא באופן שיתראה שאין לה חלק במלוכה ולא תלבש הכתר טרם בואה לפניו, ב) אשר ביד הסריסים אשר צוה להביא ע"י הסריסים שכדי בזיון וקצף, והנה בזה הפרה כל עצתו שרצה להחזיק במלכות מצד עצמו והיא עמדה נגדו לאמר שמלכותו לא נצמח רק על ידה, וע"ז ויקצוף המלך מאד, ר"ל כי הבדל יש בין קצף ובין חמה, שהקצף הוא בגלוי והחמה מורה על שמירת הקנאה בלבו בלי יגלה מן השפה ולחוק, ופה היו שני ענינים: א) הקצף הגלוי, על שסרבה לעשות מצותו שזה היה בפרהסיא, ב) החמה הפנימית אשר בערה בלבו על שעל ידה נתבטלו כל מחשבותיו וכל מה שטרח עד הנה בהסעודה למען ימלוך ממלכה בלתי מוגבלת היה עתה לאפס, ויען שזה לא יכול להגיד, כי עצות האלו היו צפונים בלבו, לא הראה הקצף הזה, רק חמתו בערה בו:

מפני אמת

3

ה ויקראת אסתר לדניאל דמתקרי התהי די על מימר פומיה מתחמך פתגמי מלכותא ופקדת ליה על מרדכי למדע מה דין קל בכותא די הוא בכי

מפני אמת

4

שהם רואי פני המלך תמיד ומכירים קריצותיו ורמיזותיו

מפני אמת

5

ותלקח אסתר אל בית המלך אליה גי שמר הנשים: ומיטב הנערה... בעיניו ומשא תסד לפניו ויבהל את המרוקיה ואת מנותה לתת לה ואת טבע הנעלות הראיות לתת לה מבית המלך וישנה ואת נערויה לטוב בית הנשים: לא הגידה אסתר את עצמה ואתי מולדתה כי מרדכי צוה עליה אשר לא תגיד: ובכל יום יום מרדכי י מתהלך לפני חצר בית הנשים לדעת את שלום אסתר ומה יעשה בה:

מפני אמת

6

ובמות אביה ואמה לקחה מרדכי לו לבת תנא משום ר"מ אל תקרי לבת אלא לבית

מפני אמת

7

(יא) ומה יעשה בה זה אחד משני לדיקים שניתן להם רמו יסועה דוד ומרדכי דוד שנאמר (שמואל א' יז) גם את הארי גם הדוב הכה עבדך אמר לא בא לידי דבר זה אלא לסמוך עליו להלחם עס זה וכן מרדכי אמר לא אירע ללדקת זו שנתקח למשכב ערל אלא שעתידה לקום להוסיע לישראל לפיכך היה מחזר לדעת מה יהא בסופה.

מפני אמת

8

אליהמלך אחשורוש אל בית מלכותו בתדוש העשירי הוא יחדש טבת בשנת שבע למלכותו: ויאהב המלך את אסתר מכל הנשים וי ותשא חן ותסד לפניו מכל הבתולות וישם כתר מלכות בראשה וימליכה תחת ושתי: ויעש המלך משתה גדול לכל ישראל ויבדלו את משתה אסתר והנחה למדינות עשה וימתן משאת כד המלך: ובהקבץ בתולות שנית ומרדכי ישב בשער המלך: אין אסתר מגדת מולדתה ואת עצמה כאשר צוה עליה מרדכי ואת מאמר מרדכי אסתר עשה

9

ה ויהי ביום השלישי ותלבש אסתר מלכות ותעמד בחצר בית המלך הפנימית גכח בית המלך והמלך יושב על כסא מלכותו בבין המלכות נכח פתח הבית: ויהי כראות המלך את אסתר המלכה עמדת בחצר נשאה חן בעיניו וישט המלך לאסתר את שרביני והזהב אשר בידו ותקרב אסתר ותגע בראש השרביט: ויאמר לו המלך מה לך אסתר המלכה ומה בקשתך עד חצי המלכות ונתת לך: ונתאמר אסתר אם עליה המלך טוב לבוא המלך והמן היום אל המשטה אשר עשיתי לו: ויאמר המלך מהרו את המן לעשות את דבר אסתר ויבא המלך והמן אל המשטה אשר עשתה אסתר ויאמר המלך לאסתר במשטה חנין מה שאלתך ונתת לך ומה בקשתך עד חצי המלכות ותעש: ותען אסתר ותאמר שאלת ח בקשתי: אם מצאתי חן בעיני המלך ואם עליה המלך טוב למו את שאלתי ולעשות את בקשתי: ויבא המלך והמן אל המשטה וישט אעשה להם ומחר אעשה כדבר המלך: ויצא המן ביום ההוא שמו וטוב לב וכראות המן את מרדכי בשער המלך ולא יקם ולא יע ממנו וימלא המן על מרדכי חמה:

מפני אמת

ה ויבא עמלק וילחם עם ישראל אל ברפידם: ויאמר משה אליהושיע בחר לנו אנשים וצא הלחם בעמלק מחור אנכי נצב עלי ראש י הגבעה ומטה האלהים בידך: ויעש יהושע כאשר אמר לו משה להלחם בעמלק ומשה אחריו וחור עליו ראש הגבעה:

מפני אמת

ויבוא המן ויקר לו המלך מהלעשות באיש אשר המלך חפץ ביקרו ויקר המן בלבו למי יחפץ המלך לעשות יקר יותר ממני: ויקר המן אליהמלך איש אשר המלך חפץ ביקרו: וביאו לבוש זכר וכות אשר לבשו בו המלך וסוס אשר רכב עליו המלך ואשר וכתר מלכות בראשו: ונתון הלבוש והסוס על ידי איש משרי ואלה הפרתמים והלבישו אתהאיש אשר המלך חפץ ביקרו ורכיבהו על הסוס ברחוב העיר וקראו לפניו ככה יעשה לאיש אשר המלך חפץ ביקרו: ויאמר המלך להמן מהר קח אתהלבוש ואת הסוס כאשר דברת ועשה כן למרדכי היהודי היושב בשער המלך אל תתפל דבר מכל אשר דברת:

מגילת אסתר

כיון שאמר לו הקב"ה למשה לעשות את המשכן, עמדו כל ישראל ונתנדבו, מי שהביא כסף ומי שהביא זהב או נחשת ואבני שוהם ואבני מלואים הביאו בורניות הכל, אמרו הגשמים מה יש לנו ליתן בנדבת המשכן, עמדו והביאו את המראות והלכו להן אצל משה, כשראה משה אותן המראות זעף בהן, אמר להם לישראל טולו מקלות ושברו שוקיהן של אלה, המראות למה הן צריכין, א"ל הקב"ה למשה, משה, על אלו אתה מבזה, המראות האלו הן העמידו כל הצבאות הללו במצרים, טול מהן ועשה מהן כיור נחשת וכבו לפנהגים, שממנו יהיו מתקדשין הפנהגים, שנאמר ויעש את הכיור נחשת ואת כנו נחשת במראות הצובאות אשר צבאו, באותן המראות שהעמידו את כל הצבאות האלה.

מגילת אסתר

ויבא המלך והמן אלו לשמות עם אסתר המלכה: ויאמר המלך לאסתר גם ביום השני במשמה ה'ין מהשאלתך אסתר המלכה ותנתן לך ומה בקשתך עד חצי המלכות ומעש: ותען אסתר המלכה ותאמר אם מצאתי חן בעיניך המלך ואם על המלך טוב תנתני לי נפשי בשאלתי ועמי בבקשתי: כי נמכרנו אני ועמי להשמיד להרוג ולאבד ואלו לעבדים ולשפחות נמכרנו החלשתי כי אין הצר שנה בגנוק המלך: ויאמר המלך אחשוורוש ויאמר לאסתר המלכה מי הוא זה ואיזה הוא אשר מלאו לבו לעשות כן: ותאמר אסתר איש צר ואויב המן הרע הזה והמן נבעת מלפני המלך והמלכה:

מגילת אסתר

20

וכהניע תור, מהו תור, אלא תור ונוול הראה אברהם אבינו בין הבהרים. היא אסתר שבתרה בתוך והיה המן כפיל עליה גרלות: *מגילת אסתר*

21

בלילה ההוא, הוא הלילה שנגלה הקב"ה לאברהם אבינו, שכן הוא אומר (בראשית טו, ה) ויוצא אותו החוצה, הוא הלילה שנעשה מלחמה על סיסרא, שנאמר (שופטים ה, כ) הכוכבים ממסילותם נלחמו עם סיסרא.

*מגילת אסתר*

22

(ה) ויאמר המלך אחשוורוש ויאמר לאסתר המלכה כל מקום שנאמר ויאמר ב' פעמים אינו חלל למדע ומדרכו של זה בתחלה היה מדבר עמה על ידי שליח עכשוו שידע שממספחת מלכים היא דבר עמה הוא בעלמו.

מגילת אסתר

מיינאת הנשקפה כמו שחזר יפה כלבנה י ברה כחמה אימה כגדלות:

23

ויבא המלך ויהי זה המלך לאמר: ועשית כיור נחשת וכו' נחשת לרחצה ונתת אתו בין אהל מועד ובין המזבח ונתת שמה מים: ורחצו אהרן ובניו ממנו את ידיהם ואת רגליהם: בבאם אל אהל מועד ורחצו מים ולא ימתו או בגשתם אל המזבח לשרת להקטיר אשה ליהוה: ורחצו ידיהם ורגליהם ולא ימתו והיתה להם חקי עולם לו ולירצו לדרכתם:

מגילת אסתר

ר' יהודה פתח ואמר, מי זאת הנשקפה אלו הם ישראל, בזמן שהקב"ה יקים אותם ויוציאם מן הגלות, אז יפתח להם פתח אור דק מדק וקטן מאד. ואחר כך יפתח להם פתח אחר מעט גדול ממנו. עד שהקב"ה יפתח להם את השערים העליונים הפתוחים לארבע רוחות העולם. פירושו, שלא התגלה ישועתם בבת אחת. אלא בדומה אל שהר, שהולך ואור עד גבון היום, וע"כ נאמר אז עליהם, מי זאת הנשקפה כמו עזהר וגו'. וכן כל מה דעבידי וכו': וכן כל מה שעושה הקב"ה לישראל ולצדיקים שבהם, הכל כן הוא, שמושיעם לאט לאט, ולא בפעם אחת. בדומה לאדם הנתון בחשך, ותמיד בהשך היה משכנו, שבעת שרוצים להאיר לו, צריכים לפתוח לו תחילה, אור קטן כפתחו של מחט, ואחר כך מעט גדול ממנו, וכן בכל פעם יחתר, עד שמאירים לו כל האור כראוי.

מגילת אסתר

ונחשת התנופה כו' שבעים ככר ואלפים וארבע מאות שקל: ויעש בה את אדני פתח אהל מועד ואת מזבח הנחשת ואת מכבד הנחשת אשר לו ואת כל קלי המזבח: ואת אדני החצר סביב ואת אדני שער החצר ואת כל יתדות המשכן ואת כל יתדות החצר סביב:

מגילת אסתר

ויעש את הכיור נחשת ואת כנו נחשת במראת אשר צבאו פתח אהל מועד:

מגילת אסתר

אמר רבי שמעון בר תלפתא מהו היו בגנות ישראל עושות, יורדות לשאוב מים מן היאור והקב"ה היה מומין להם דגים קטנים בתוך כדיהן, והן מוכרות ומבשלות מהן ולוקחות מהן יין והולכות לשדה ומאכילות את בעליהן שם שנאמר ה) בכל עבודה בשדה, משהיו אוכלין ושותין, נוטלות המראות ומביטות בהן עם בעליהן, זאת אומרת אני גאה ממך חה אומר אני גאה ממך ומתוך כך היו מרגילין עצמן לידי תאות ופריין ורביין והקב"ה פוקדן לאלתר וכו' בזכות אותן המראות שהיו מראות לבעליהן ומרגילות אותן לידי תאוה, מתוך הפרך העמידו כל הצבאות, שנאמר ט) יצאו כל צבאות ה' מארץ מצרים, ואומר י) הוציא ה' את בני ישראל ויארץ מצרים על צהנתה